

[Holmberg.]

Dernæst er der § 56. Denne paragraf giver, jeg kan næsten sige grønt lys for parkeringsafgiften, og det er et spørgsmål, om vi ikke skulle være fri for denne afgift. Jeg ved, at der fås tilskud gennem vejfonden til anlæg af offentlige parkeringspladser, og der er i sandhed også brug for dem. Hvis man vil køre, må man også holde, og på mig virker det ret irriterende, at såsnart man sætter sin bil fra sig på en offentlig parkeringsplads, står der en mand dér med en guldtræsset kasket, men alligevel er det nogenlunde sikkert, ja, det er helt sikkert, at hvis en bil bliver hugget eller beskadiget, hvad der kan ske, har vedkommende intet ansvar derfor. Det må vistnok være sådan, at hvis vi skal betale afgift, har vagten også ansvaret for den vogn, som holder på pladsen.

Det var i store træk de bemærkninger, jeg havde til forslaget om bestyrelsen af de offentlige veje, men så er der forslaget til lov om tilskud til de offentlige veje. Det omhandler i store træk kommunernes andel i motorafgifterne og amtskommunernes refusion.

I § 1 står der, at amtskommunernes refusionsprocent skal være 65. Der er for mig ingen tvivl om, at denne procent bør hæves. Det er rigtigt, at motorafgiftskommissionen foreslog 70 pct., men tiden går, og de 70 pct. bør sikkert sættes op til 75. Tiden går, udviklingen tager fart, der kommer flere og flere biler, der bliver mere og mere brug for vejene, og jeg mener, det er nødvendigt at bryde med visse fordomme, bryde med det princip, som indtil nu er blevet fulgt.

Det skal indrømmes, at det også er blevet fulgt de gange, vi har haft regeringen; men det er så store afgifter, der her kommer ind, at jeg mener, princippet må være det, at motorfærdslen skal betale de udgifter, den medfører, men heller ikke mere — det er sagt i store træk — og i alle tilfælde hvad angår de afgjort indenrigske afgifter, benzin- og vægtafgift. Men det har min kollega, det ærede medlem hr. From, jo allerede gjort rede for.

Ejendommeligt er det at læse i motorafgiftskommissionens betænkning, at der virkelig er nogle — det er tidligere nævnt; jeg vil lige gentage det — der betragter anskaffelsen af et motorkøretøj som udtryk

for stor økonomisk evne, der kan betinge en særlig beskatning. Det er efter min mening en ganske forældet tankegang i et moderne samfund. Regeringsforslaget bygger i al enkelhed på, at alle afgifter skal gå i statskassen. Ganske vist skal der være en særlig fond; men alligevel, finansministeren vil hvert år have lov at bestemme, hvad midlerne skal bruges til. Det er måske lidt groft oversat, men det dækker i hvert fald meningen.

Vor stilling hertil er ganske klar: vi går imod. Men når dette er sagt, må vi, såvidt jeg kan se, også sige, at forslaget betyder væsentlige fremskridt både for sognekommuner og for amtskommuner. Refusionen bliver ydet efter en fast refusionsskala med beløb, der er afhængige af antallet af meter vej pr. indbygger i kommunen og udgiften pr. km vej. Enhver kommune vil således, når den budgetterer en vejudgift af en bestemt størrelse i et givet regnskabsår, selv nøje kunne beregne, hvor stor en refusion af motorafgifterne den vil få. Refusionen udbetales på grundlag af vejudgifterne i det foregående regnskabsår, og der udbetales et forskud på grundlag af en foreløbig indberetning straks efter regnskabsårets udløb. Refusionen gradueres efter antallet af meter vej pr. indbygger, således at vi må indrømme, at tyndt befolkede kommuner med lange vejstrækninger får forholdsvis størst refusion. Princippet er rigtigt, men refusionstabellens satser er alle nedskåret med ca. 20 pct. i forhold til kommissionens forslag.

På side 115 i I. del af motorafgiftskommissionens betænkning anføres det, at der for landkommunerne regnes med en gennemsnitlig dækningsprocent på ca. 50. I bemærkningerne til lovforslagets § 1 siges, at der regnes med en refusionsprocent på ca. 29, altså ca. 20 pct. mindre end i betænkningen foreslået. På denne baggrund er det ejendommeligt at læse bemærkningerne til lovforslagets § 1, hvori det siges, at man har fastsat de forskellige kommuners refusionsprocenter 5 pct. lavere end foreslået i udkastet. Hvad er egentlig meningen med en sådan fremstilling? Er det mig, der har læst forslaget forkert, eller er det med vilje sat vildledende op? Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede minister, hvorfor det står på den måde.